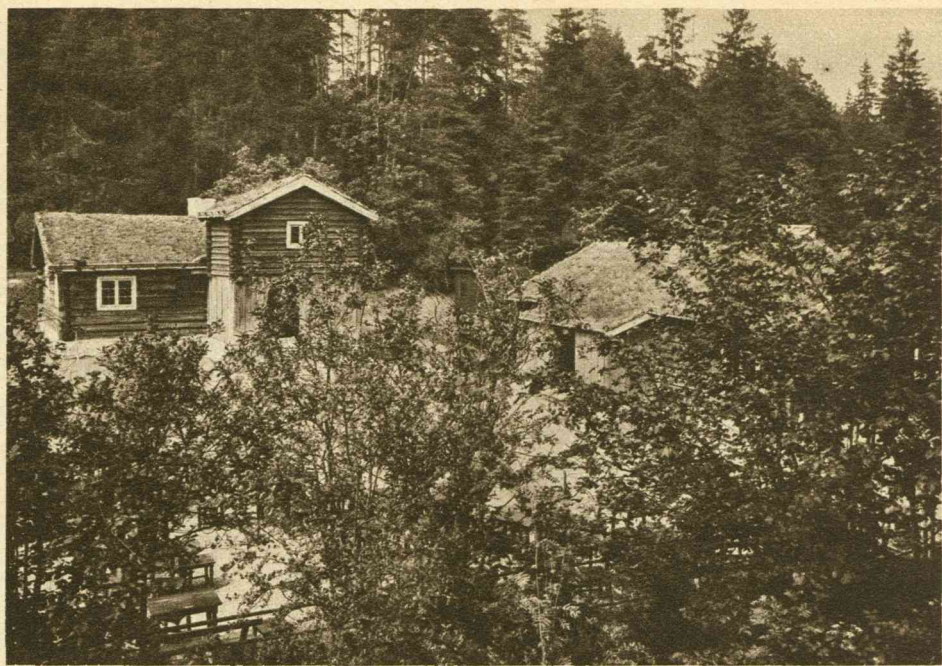

Het Openluchtmuseum te Königsberg in aanbouw. (Op den achtergrond zijn de gebouwen van den dierentuin).

De nederzetting Osterdalen in het Openluchtmuseum bij Christiania.

van dezen merkwaardigen man, die bij koningen en boeren, adel en burgerij niet alleen belangstelling, maar zelfs enthousiasme wist te verwekken voor zijn groot, mooi levensdoel: „alles te verzamelen wat kenteekenend is voor zijn vaderland”.

Zoo reizend en trekkend van de eene plaats naar de andere, van het eene land naar het andere, kwam ik ook in de vriendelijke dreven van het Groothertogdom Oldenburg, 't land van ham en worst weliswaar, maar ook van bloemrijke hagen, oude boerderijen en . . . van het Zwischenahner Meer.

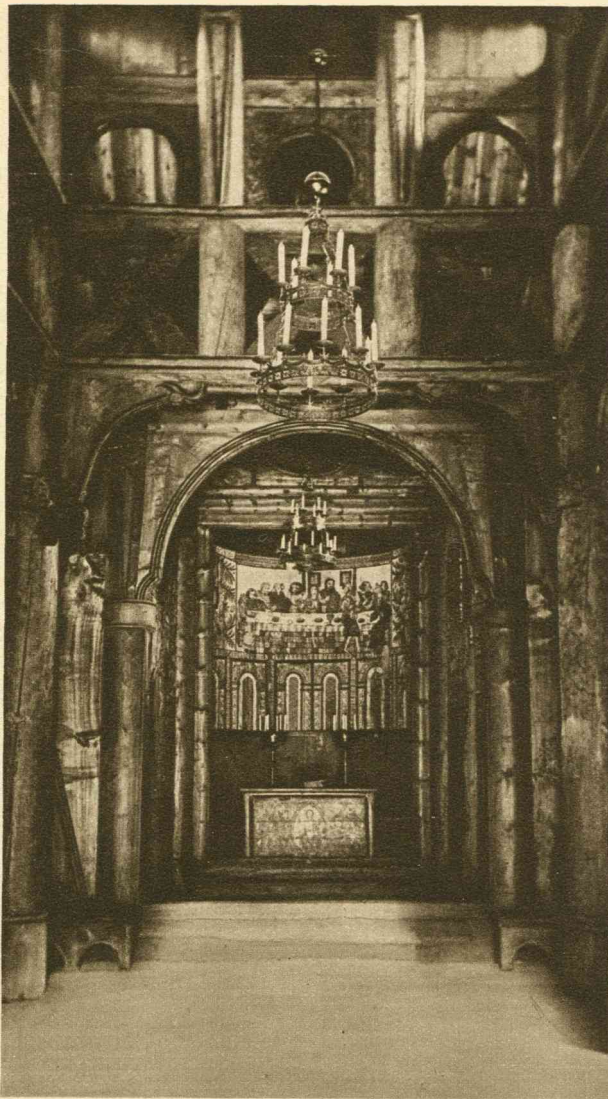
Ware 't mij hier vergund kolom na kolom te vullen, ik zou u verhalen van een kleurrijk sprookje, dat ik op 24, 27 en 31 Augustus j.l. tot werkelijkheid zag worden aan de riet-begroeide oevers van 't groene Zwischenahner Meer. —

Zon-blijde Augustusdagen komen weer in mijn herinnering terug, een zorgenvrije Zwischenahner fuifweek, waarin ik overal als pseudo Ammerländer vriendschap en harte-lijkheid ondervond, ik de Hollander, die gekomen was om mij in te denken in het nog zoo aantrekkelijke volksleven van Oldenburgs platteland.

Was het niet als in een sprookje! Je te bewegen te midden van al die kleurige kostumes, zelf ook in dracht als vreemdeling, je toch thuis gevoelend tusschen de schalksche, luchtige deerns en de stoere, openhartige Ammersche jongens! Mede te zingen „D'n schipperjung von Brack"! Mee te dansen de oude, honderd jaar ver- geten polka's, Schuster- en Säbensprungdansen! Maar van dat alles vertel ik beslist later nog wel eens in Panorama bij mooie foto's van Anna Feilner, de Oldenburgsche kunstenares, die voor mij al die momenten van vluchtig, vroolijk Heimatleven in 't Ammerländisches Bauernhaus heeft vastgelegd op fotografische platen. Maar de ver- zoeking is te groot nu reeds niet mijn lezerskring als voorproefje althans een paar afbeeldingen te geven van het lustige volk van Ammerland

Met heel veel moeite en tact is er nu na een algemeen sssst-geis even wat stilte gekomen, maar de glundere gezichtjes van al die schoonen, ze zeggen het u ook zonder woorden, dat ze popelen om weer naar de deel te gaan, waar ze op de muziek van fiedel, klarinet en bas vingerpolka en handquadrille zullen dansen!

Op den voorgrond met de ouderwetsche parapluie in de hand, zit daar Heinrich Saudstede, de stichter van

Het inwendige van de Slavekerke van Gol uit 1309. In 1905 werd deze kerk door Koning Oscar II aan het Open- luchtmuseum Bjgdö bij Christiania geschonken.

het in 1909 gebouwde museum, een der bekendste per- soonlijkheden in het Groothertogdom, wijd en zijd ver- maard als „Onkel Heinrich!" — Autodidact heeft hij vooral zich een grooten naam verworven in de kennis der lichenen (korstmossen). Talrijke verhandelingen heeft hij over het geslacht Cladonia geschreven en als auto- riteit wordt herhaaldelijk zijn voorlichting gevraagd door de universiteiten van Oostenrijk, Japan en Amerika.

Mèt Professor Bernard Winter heeft hij vooral de liefde voor de Oldenburgsche Heimat en al het oude wat die Heimat nog had bewaard, gevestigd in stad en land en het Zwischenahner museum — één van de schitterendste openluchtmusea, die ik bezocht — heeft hun daarbij onschatbare diensten bewezen.

Eenig denkbeeld van de museuminrichting geeft bij- gaande foto, een kijkje in de oude herberg van 't Spijker. Maar ik dwaal af, want ik zou u hier niet verhalen van Zwischenahn, maar alleen wat met u praten over de openluchtmusea. waarvan ieder zeker den naam reeds ontmoet heeft in tijdschrift of courant, doch die slechts voor heel weinigen wat meer dan een simpele titel voor een vaag begrip was.

Mogen nu de foto's uit zoo verschillende musea hier in deze Panorama-aflevering vereenigd met den tekst uw belangstelling zóó wekken, dat ge geen oogenblik aarzelt lid (f 2.50 p. j.) of begunstiger (f 1.— p. j.) te worden van de jonge vereniging hier te lande, waardoor ook gij als goed vaderlander uw steentje helpt bijdragen aan ons groot cultuurhistorisch gedenkteeken voor 1913, aan:

„HET NEDERLANDSCH OPENLUCHTMUSEUM OP DEN WATERBERG ”

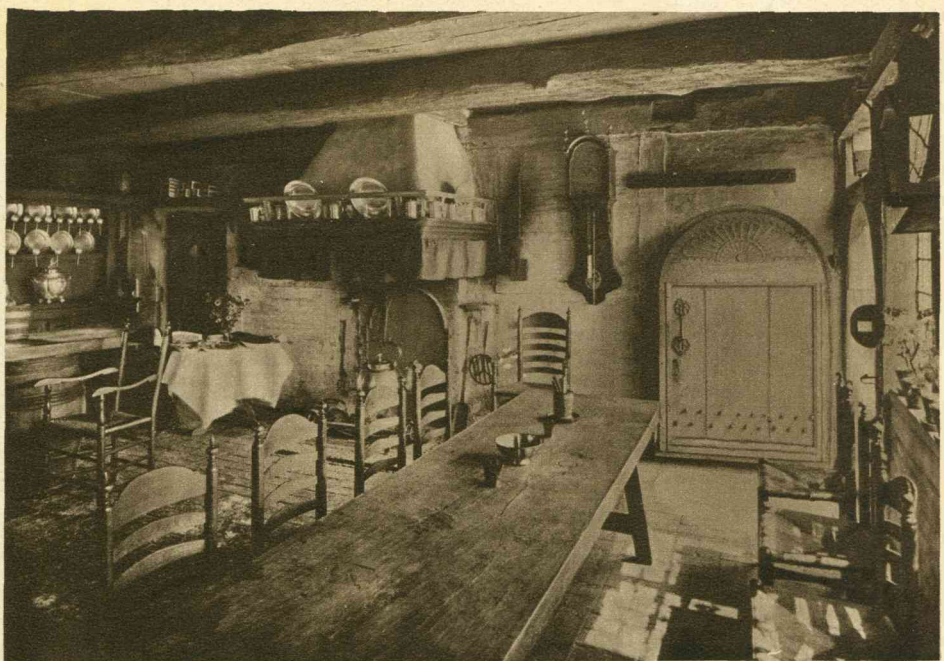
Novellen-Wedstrijd.

De inzendingen voor den novellen-wedstrijd zijn zoo talrijk geweest, dat de lezing daarvan langer heeft opgehouden dan wij vermoedden. Dien- tengevolge zal de uitslag een paar weken later worden medegedeeld dan ons aanvankelijk voor- nemen was (1 April). In het volgend nummer kondigen wij een nieuwen wedstrijd aan.

Een echte en een pseudo Ammerländer. Links de „echte" Onkel Heinrich, rechts onze geachte medewerker de Heer D. J. v. d. Ven, wien onlangs in den Haag het treurig ongeluk is overkomen bij het afspringen onder de electriche tram te geraken, waar- door o.a. zijn rechterhand totaal is verbrijzeld

(Foto Anna Feilner).

De herberg in het Openluchtmuseum te Zwischenahn.

(Foto Anna Feilner).